

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXXVIII.

Vydána dne 9. dubna 1919.

Obsah: (Čís. 180.—183.) 180. Zákon o fakultativním pohřbívání ohněm. — 181. Zákon o omezení práva stěhovacího. — 182. Zákon o změnách a doplněních některých ustanovení o zdanění lihu. — 183. Nařízení, kterým se zrušuje nařízení ze dne 8. ledna 1919, č. 9 Sb. z. a n., o nejvyšších cenách vepřů a vepřového masa.

Čís. 180.

Zákon ze dne 1. dubna 1919 o fakultativním pohřbívání ohněm.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pohřbívání ohněm jest dovoleno.

§ 2.

Provedením zákona jest pověřen ministr veřejného zdravotnictví ve srozumění s ministrem vnitra a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Vrbenský v. r., v zast. ministra veřejného zdravotnictví.

Čís. 181.

Zákon ze dne 1. dubna 1919 o omezení práva stěhovacího.

Podle usnesení Národního shromáždění nařizuje se takto:

§ 1.

Kdo míní přesídliti do obvodu některé obce, která byla zmocněna k zabírání bytů podle nařízení ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. zák. a nařiz. státu československého, nebo do bytového obvodu, zřízeného podle téhož nařízení, ať do vlastního domu, ať do bytu, opatřeného smlouvou nájemní nebo podnájemní, oznam to aspoň měsíc napřed obecnímu úřadu (společnému bytovému úřadu).

§ 2.

Přesídlení není dovoleno, pokud obecní úřad (společný bytový úřad) nedodal žadateli písemného povolení.

§ 3.

Obecní úřad (společný bytový úřad) může povolení odepřít, je-li v obci (bytovém obvodě) nedostatek bytů a neprokáže-li žadatel nutnost přesídliti do obce (bytového obvodu). Nerozhodne-li obec (společný bytový úřad) do tří týdnů ode dne podání, je míti za to, že žádosti nebylo vyhověno, a žadateli přísluší právo stížnosti (§ 5).

§ 4.

Obec (společný bytový úřad) může naříditi, aby z obvodu vystěhovala se osoba, která ponechavši si dřívější byt přistěhovala se do tohoto obvodu po 1. listopadu 1918, avšak dříve nežli zákon tento nabyl účinnosti, neprokáže-li osoba ta, že její pobyt v obci (bytovém obvodě) jest nutný. Pro vystěhování jest určiti lhůtu aspoň jednoho měsíce.

§ 5.

Proti rozhodnutí obce (společného bytového úřadu), kterým bylo zakázáno přesídliti, nebo kterým bylo nařízeno vystěhování, je dovolena stížnost k politickému úřadu I. stolice, v jehož obvodě jest obec (společný bytový úřad).

Z rozhodnutí městského úřadu obce se zvláštním statutem a z rozhodnutí společného bytového úřadu, v jehož obvodě jest město se zvláštním statutem, jde stížnost k politickému úřadu druhé stolice.

Stížnost jest podati u obecního úřadu (společného bytového úřadu) v 8 dnech, kdy bylo do dáno zamítavé rozhodnutí. Stížnost má účinek odkládací.

§ 6.

Rozhodnutí politického úřadu, k němuž stížnost byla podána (§ 5), je konečné.

Nebude-li o stížnosti rozhodnuto do tří neděl, jest míti za to, že jí bylo vyhověno.

§ 7.

Odvolá-li zemský politický úřad zmocnění, uvedený v čl. I. nařízení ze dne 22. ledna 1919, čis. 38 Sb. zák. a nařiz. státu československého, přestává tento zákon pro obec (bytový obvod) působiti.

§ 8.

Zákon tento nevztahuje se na osoby, které mají v obci právo domovské a na státní a železniční zaměstnance v činné službě.

§ 9.

Zákon tento nabývá účinnosti čtrnáctého dne po vyhlášení a pozbývá jí nejpozději 30. dubna 1920.

§ 10.

Ministru sociální péče se ukládá, aby zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

Čis. 182.

Zákon ze dne 1. dubna 1919

o změnách a doplněních některých ustanovení o zdanění lihu.

Na základě usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Individuální kontingenty hospodářských lihovarů, podléhajících spotřební dani z lihu, jež jim byly přiděleny podle čl. 1. lit. B zákona ze dne 23. ledna 1914, z. ř. č. 11, zůstávají v platnosti i pro výrobní období 1918/1919 a 1919/1920.

Lih v těchto dvou výrobních obdobích v lihovarech živnostenských vyrobený podléhá výhradně vyšší sazbě dávky spotřební. Družstevním hospodářským lihovarům, které nejpozději ve výrobním období 1918/19 a 1919/20 výrobu zahájily, přiděli se alkoholový kontingent v množství 1½ hl na 1 ha úředně uznané plochy, nejvíce však 600 hl ročně. Ostatním hospodářským lihovarům, jež dosud nebyly vůbec nebo jenom nepatrně alkoholovým kontingentem poděleny, přiděli se 1 hl kontingentu na 1 ha úředně uznané plochy, nejvíce však 300 hl ročně.

Dosavadní ustanovení o dodatečném přidělu uvolněného lihového kontingentu zůstávají v platnosti.

§ 2.

Ztratí-li hospodářský lihovar v jednom z výše vyznačených výrobních období hospodářskou povahu nebo vzdá-li se jí, ztrácí též individuální kontingent jemu přináležející pro celé výrobní období, v němž hospodářské povahy pozbyl, nebo se jí vzdal.

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby ve výjimečných nutných případech dovolilo nejvyšší denní výrobu, v hospodářských lihovarech připustnou, přechodně překročiti, a to nejvýše pro dvě ohlašovací období, aniž dotčený lihovar ztratí povahu hospodářského lihovaru.

§ 3.

Pro lih vyrobený v hospodářských lihovarech (§ 7, č. 1 zák. o dani z lihu) stanoví se výměra bonifikace bez zřetele na to, zda lih byl vyklizen o nižší neb vyšší sazbě spotřební dávky, takto:

a) 4 K za každý hl alkoholu pro lihovary, jejichž průměrná denní výroba v měsíčním ohlašovacím období nepřekročí 2 hl a

b) 2 K za každý hektolitr alkoholu pro lihovary, jejichž průměrná denní výroba v měsíčním ohlašovacím období je vyšší než dva, ne však vyšší než 4 hl alkoholu.

Hospodářským lihovarům, jejichž průměrná denní výroba v jednom nebo několikaměsíčních ohlašovacích obdobích převyšuje 4 hl alkoholu, nepřisluší bonifikace za lih v těchto ohlašovacích obdobích vyrobený.

§ 4.

Lih, vyrobený z jiných surovin, než které jsou uvedeny v zákonu o dani z lihu, ať již se vyrobil destilací či jiným způsobem, podléhá spotřební dávce z lihu podle ustanovení řečeného zákona, a to vždy o vyšší sazbě této spotřební dávky.

Pokud by nebylo lze pro zvláštnosti této výroby použití při kontrole výroby a při zjištění vyrobeného lihu platných ustanovení zákona o dani z lihu, budou potřebná ustanovení vydána nařízením.

§ 5.

Tento zákon nabývá účinnosti pro Čechy, Moravu a Slezsko dnem vyhlášení. Na Slovensku vstoupí v účinnost dnem 1. září 1919.

§ 6.

Provedením tohoto zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.